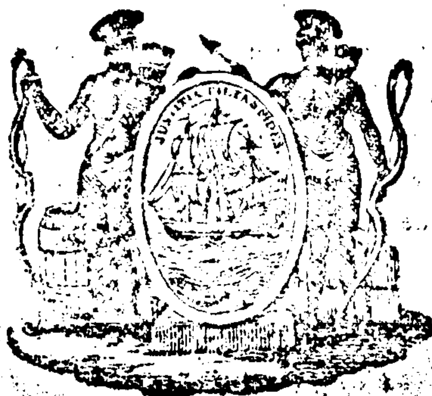
No. 60. Zaturdag, Ao. 1850. 18 Mei.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 15 *Mei* 1850.

Alzoo Antoinette Elisabeth Delbach, zich bij rekest aan het Gouvernement heeft geadresseerd, met verzoek dat aan hare kinderen Johan Barend en Evert Cornelis Anthonij van Marle, worde toegestaan, om,—de laatste met weglating tevens van zijne voornamen van *van Marle*, — in plaats van hunnen familienaam van Delbach, voortaan dien van *van Marle* te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

(7701) *De Gouvernements-Secretaris*,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1850.

17 Mei. — Van de slavenkinderen: *Jansje*, oud 7 jaren, dochter van *Clementina*, en hare zuster *Mimie*, oud 5 jaren, toebehoorende voor den vrijdom aan P. C. Thijm.

» » Van de slavin *Willemina*, oud 23 jaren, dochter van *Eva*, en haar kind *Daantje*, oud 1 jaar, toebehoorende aan Plantagie *Berkshoven en Oostrust*.

De Gouvernements-Secretaris
J. Æ. LISMAN.

Eerste afkondiging.

Transport.

(8432) Den 15den Mei 1850. D. de Meinertzhagen qq. J. J. A. Luchtmans, — G. J. Luchtmans, M. J. Luchtmans Echtgenoote van J. G. van Griethuijzen, en C. P. C. Luchtmans Echtgenoote van M. H. T. Theurer, zich teekenende T. Theurer, erfgenamen *ab-intestato* voor *een vijfde* aandeel van wijlen Mr. A. C. van den Velden, — aan S. A. van den Velden en Mr. B. van den Velden, van *een vijfde* in een zesde gedeelte in de Plantagie *Spieringshoek* c. a. en in den Grond *Thijronne*, beiden gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*.

Paramaribo, den 15 *Mei* 1850.

De Griffier van het Geregtshof,
A. VAN MEERTEN.

Paramaribo, den 18 *Mei* 1850.

Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen Fungerende Curators bij inschrijving verkoopen:

15 Vaten SUIKER,

afkomstig van Plantaadje *La Singularité*; aangekomen hebbende den boedel H. A. Buhk en den uitlandigen H. E. Buhk.

En 2 balen Schoone Katoen,

afkomstig van Plant. *Inverness*; toebehoord hebbende aan den Boedel William Mack Intosh.

De inschrijvings-billetten zullen ter Secretariaat van gemeld Collegie worden aangenomen, tot HEDEN VOORMIDDAG ten 10 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal na toewijzing, de Suiker voor rekening en risico van den Kooper of de Koopers, van Plantaadje binnen den tijd van *acht* dagen moeten worden afgehaald, terwijl het Katoen in 's Landswaag is opgeslagen.

De Secretaris bij opgemeld Collegie,
(8422) J. ELLIS.

NIEUWSTIJDINGEN.

Engelsche Post.

Londen, 16 *Maart*.

De kanselier der schatkist deed gisteren in het lagerhuis verslag van Engelands financieelen toestand. Hij meende te mogen verwachten dat de ontvangsten, voor het jaar dat met 5 April zal eindigen, zeker niet minder dan 52,785,000 p. st. zullen beloopen; de uitgaven zullen daarentegen over dat tijdsverloop slechts 50,533,561 p. st. bedragen. De vooruitzigten voor den volgenden jaarkring noemde hij echter niet zoo gunstig, er zou denkelijk eene vermindering op de in- en uitgaande regten van 400,000 p. st. a 500,000 p. st. plaats hebben, doch eene vermeerdering in de accijnsen. Over het geheel raamde hij de ontvangsten voor het volgend finantieele jaar op 52,285,000 p. st., en de uitgaven op 50,613.582 p. st., waarbij hij voorstelde nog 150,000 p. st. te voegen, voor den verderen bouw van het parlementspaleis en voor de expeditien naar den Noord pool. Vele middelen waren hem voorgeslagen om het overschot te besteden; hij meende dat in de eerste plaats iets moest gedaan worden om de schuld te delgen, want in de 20 laatste jaren waren leeningen ten bedrage van 35 millioen p. st. aangegaan, waarvan slechts 8 millioen p. st. afgelost waren, zoodat in dat tijdsverloop de nationale schuld met 27 millioen p. st. is vermeerderd. Bovendien moest men door het overschot eenige verlichting in de belastingen trachten te weeg te brengen; dus stelde hij voor, eene aanzienlijke vermindering van de zegelregten bij de overdragten van landerijen onder 1000 p. st. Voorts wenscht hij de belasting van de metselsteenen afteschaffen, ten einde de arbeidende klassen in staat te stellen betere woningen te verkrijgen en tevens den landbouw het invoeren van verbeteringen door het oprigten van nieuwe gebouwen enz. te vergemakkelijken. Ten slotte wilde hij betrekkelijk aanzienlijke sommen besteden tot het doen van voorschotten aan landbouwers, opdat zij hunne gronden zouden kunnen verbeteren. Daarop deed de kanselier aanvrage, om een crediet van 9.200,000 p. st. te vinden door het uitgeven van exchequerbilis. De heer Hume bejammerde het, dat er geene meerdere voordeelen te vinden waren; hij had liever gezien, dat men zich beijverd had, om land- en zeemagt te verminderen, want dat zou meer opgeleverd hebben. De markies van Granbij vond dat de kanselier geen goed inzigt had in de belangen van den landbouw, en verlangde, dat men tot het beschermende stelsel zou terugkeeren, waarvan hij alle heil verwachtte. Lord J. Manners en de heer Drummond verheugden zich dat de kanselier er thans rond voor uit kwam, dat er aan den landbouwenden stand ondersteuning moet verleend worden; zij vonden echter dat de door den kanselier voorgestelde middelen tot verbetering van geen belang waren. De heer Muntz geloofde in het geheel aan geen overschot en meende dat de kanselier beter zou gedaan hebben, geenerlei afschaffing van belastingen voor te stellen. Het crediet werd daarop toegestaan, alsmede die voor het leger en de zeemagt, waarop het huis uiteenging.

— Aan eenen brief van Athene, dd. 5 Maart in de *Times* voorkomende, ontleenen wij het volgende:

In den avond van den 1sten dezer vaardigde de heer Green, Engelsch consul alhier, eene proclamatie uit, waarbij hij kennis gaf, dat admiraal Parkers eskader de dwangmaatregelen voorloopig geschorst had, en dat de Grieksche schepen die nog niet in het bezit van het eskader waren, ongestoord in- en uit mogten loopen. Den volgenden dag onthief de admiraal de kleine schepen, booten, enz. van het embargo. Daarop ontstond weder zekere levendigheid en het volk hervatte het lossen en laden. Reeds spoedig zag men den gunstigen invloed in de verlaagde prijzen der levensmiddelen.

Den 2den schreef de Fransche gezant Thouvenel aan den Engelschen ambassadeur Wyse, voorstellende dat de admiraal Parker de in zijn bezit zijnde Grieksche schepen zou ontslaan, als wanneer hij (Thouvenel) de betaling der sommen die Engeland van Griekenland vordert, zou guaranderen. De heer Wyse wees zulks van de hand, omdat de depêches die hij van lord Palmerston ontvangen had, hem verboden te bewilligen in zulk een voorstel, en overigens de heer Gros door beide gouvernementen benoemd was tot aanwending van Frankrijks goede diensten bij het geschil tusschen Engeland en Griekenland; zoodat deze zaak tot de aankomst van den heer Gros moest blijven rusten. Heden morgen kwam deze buitengewone gezant hier aan, en heeft reeds eene conferentie met den Griekschen minister van buitenlandsche zaken gehouden. Hij is niet aan het hotel der Fransche ambassade maar aan een openbaar hotel afgestapt, zoodat hij zich van alle vreemde indrukken, die zijne onpartijdigheid souden

kunnen in gevaar stellen, schijnt te willen vrijhouden.

Den 23sten.

De *Times* wijdt een artikel aan de maatregelen die de Fransche regering thans ten aanzien der drukpers wil nemen:

Deze maatregelen kunnen de sijmpathie hebben van eene verontruste meerderheid, maar wij vreezen zeer, dat zij te gelijkertijd den invloed der revolutionnaire oppositie zullen vergrooten, zonder haar geheel en al te kunnen overweldigen. De fiscale beperkingen der drukpers, eene nieuwe inkrimping van het regt van vereeniging (zelfs voor de verkiezingen), regtstreeksche vervolgingen tegen drukpers-delicten of staatkundige misdrijven welke de jury weigert te veroordeelen, de beperking van het stemregt tot slechts die burgers, die ouder dan 25 jaren zijn en een jaar in ééne zelfde gemeente gewoond hebben, ten slotte de verlenging der volmagt van den president der republiek en der tegenwoordige vergadering, — zijn maatregelen die het aanzien des lands niet zullen veranderen. Dit laatste middel zou niets minder zijn dan een *coup d'état* en eene onverbloemde schending der constitutie; de anderen zijn wel is waar zijdelingsche, maar toch wezenlijke inbreuken op haren geest. Geen derzelve kan het vertrouwen op de regering, de gehoorzaamheid aan de wetten en de trouw aan constitutie vermeerderen. Het gevaar zal toenemen, zonder dat dit in gelijke mate met de middelen van verdediging het geval zal wezen.

Inderdaad: ofschoon niemand meer lijnregt dan wij gekant is tegen de monsterachtige bedriegerijen en de afgrijsselijke buitensporigheden door middel waarvan eene bende revolutionaire gelukzoekers gedurende eenigen tijd het politiek gezag en de maatschappelijke orde in Frankrijk heeft weten te verwoesten, kunnen wij echter uit geenerlei beginsel van pligt of voorzorg het gebruik maken van tergende middelen afleiden, want de krachten der vijanden van de maatschappij zijn ontzagwekkend en de tegenwoordige wetten des lands schijnen hun een zeker overwigt te geven. Naar den strengen zin des woords was de constituerende vergadering van 1848 geen revolutionair ligchaam. Dikwerf heeft zij zich met goed gevolg tegen de aanvallen en de beleedigingen der roode partij verzet, en zij had de volstrekte, zoowel wetgevende als uitvoerende, magt in handen: desniettemin heeft de vergadering van 1848 die wetten gemaakt en, zoo deze revolutionair en onvoorzigtig waren, dan is dit voornamelijk zoo, omdat zij den moed niet had om naar innige overtuiging te handelen en aan het kwaad het hoofd te bieden. Maar hoe slecht die constitutie ook zij, is zij een vlot, dat aan de schipbreuk is ontworsteld. Hare bepalingen te willen overschrijden, zou zijn, alles weder in verwarring te storten en de natie aan nieuwe schokken prijs te geven.

De vijanden der maatschappij en van het gezag zijn thans reeds gevaarlijk en heftig, maar zij zullen het niet minder zijn, wanneer zij een krachtig voorwendsel hebben om in opstand te komen, zij zouden sich te meer beijveren om de wet aan te tasten, als men hun hunne wettige regten ging betwisten.

Het leger, hetwelk beschouwd wordt als het middel om onbehoorlijke bewegingen te dempen, heeft onmiskenbare bewijzen gegeven van den geest die in het grootste gedeelte zijner gelederen heerscht, en ofschoon wij er niet aan twijfelen dat het eene volksbeweging krachtig zou te keer gaan, is het gansch niet onmogelijk, dat het de gevoelens der onderliggende partij zou omhelzen. In een vrijen staat ligt het in den aard der zaken, dat vijandige partijen bestaan, maar in Frankrijk schijnen ze alleen aanwezig te zijn om elkander onderling te vernielen. Alle matiging is ganschelijk verdwenen en iedere factie is door eene soort van woede bezield die, zoo zij niet spoedig bedaart, de noodlottigste gevolgen zal na zich slepen.

Fransche Post.

Parijs, 16 Maart.

Volgens het *Bulletin de Paris* is generaal Cavaignac in dezen oogenblik zeer neêrslagtig; hij is verlaten en teruggestooten door zijne oude vrienden en ziet geene plaats meer voor zich in de republiek. Deze verwarde toestand van zijnen geest blijkt uit de wijze waarop hij bij de verkiezingen zijne stem heeft uitgebragt. Hij heeft namelijk te gelijkertijd gestemd voor de heeren de la Hitte, Vidal en Carnot; hij wilde niet voor de Flotte (die tot de gedeporteerden behoord heeft) stemmen, omdat hij den opstand van Junij 1848 niet wilde vergoêlijken.

Den 18den.

— De *Messager de la Semaine*, een blad dat onder toezigt van 160 leden der regterzijde van de wetgevende vergadering wordt uitgegeven, behelsde in zijn laatste nommer de volgende nota:

„De meerderheid der vergadering is heden wat zij gisteren was; zelfs is zij tien stemmen sterker dan toen zij voor het eerst plaats nam op de banken der nationale vertegenwoordiging; zij heeft niets van het gebied harer regten verloren; het gevoel harer pligten is zelfs krachtiger geworden.

„De meerderheid der wetgevende vergadering heeft uit handen der constituerende vergadering, met loyauteit maar zonder vertrouwen, instellingen ontvangen die zij nimmer zou hebben goedgekeurd; instellingen waarin de geest van wanorde al zijne beginselen heeft ingedrongen en die de zamenvatting zijn van al wat drie of vier opvolgende oppositien in dertig jaren hebben kunnen uitvinden om het gezag te verzwakken; „instellingen die elk oogenblik om zoo te zeggen tegen zich zelven strijden, vermits zij alleen diegenen, die luide dreigen ze omver te werpen, beschermen en begunstigen. Zonderlinge vestingwerken die alleen de belegeraars beschutten! Toen de meerderheid die instellingen aanvaardde, moest zij voornemen die te eerbiedigen; maar zij heeft nooit kunnen hopen er den minsten steun in te vinden. In weerwil van die instellingen heeft zij zich moeten opleggen, het land te redden.

„In den uitslag der stemming van 10 Maart ligt dan ook niets wat haar had kunnen verrassen. Zoo zij hare stelling had kunnen vergeten, zou deze omstandigheid haar er aan herinnerd hebben. De meerderheid wist dat het tegenwoordige stelsel van verkiezingen slechts een hazardspel is, waarbij de dobbelsteenen ten voordeele der revolutionairen gemerkt zijn. Deze jongste verkiezing is eene wijde scheur die duidelijk laat zien op welken ondermijnden grond de constitutie gebouwd is.

„Eene zoodanige waarschuwing zal niet verloren zijn, zij zal toereikend strekken om de verdeeldheid tusschen de staatsmagten te doen ophouden of oude geschillen uit den weg te ruimen, die door eene laakbare onbezorgdheid weder waren opgewekt. Het is genoeg, ieder op zijne taak en zijn gevaar te wijzen.

„Wij zijn van te voren overtuigd dat iedereen, president en meerderheid, deze oproeping begrepen heeft, en dat zoo wel de verontruste maatschappij, als hare door den goeden uitslag overmoedig geworden tegenstanders, zullen inzien hoeveel kracht twee magten bezitten, die door één denkbeeld bezield worden."

Bovenstaande nota heeft de hevigste vertoogen van leden der wetgevende vergadering ten gevolge had. De hoofdleiders der meerderheid zijn er geheel vreemd aan en verklaren zich zeer over ontsticht. Ook van het committé der anti-socialistische propaganda is zij niet uitgegaan, zij is het werk van eenige vertegenwoordigers die vroeger leden waren van de oude vereeniging der conservatieven in de rue Richelieu, en waartoe de heeren Thiers, Molé, de Montalembert, Berrijer of generaal Changarnier niet behooren. Men houdt het er voor dat deze gebeurtenis ligtelijk tot de ontbinding zou kunnen leiden van het committé van vertegenwoordigers, dat den *Messager de la Semaine* uitgeeft.

Duitsche Post.

Frankfort, 16 Maart.

In Zwitserland wordt met de Duitsche interventie openlijk den spot gedreven. In eene petitie, onlangs bij den bondsraad ingediend, wordt dringend verzocht de *roode* sneeuw, waarmede de bergen bedekt zijn, weg te doen nemen, uit vrees, dat dit buitengewoon natuurverschijnsel den Zwitsers tot eene misdaad mogt aangerekend worden, en aanleiding tot eene gewapende interventie van de zijde der Oostenrijksche en Pruissische regeringen zou kunnen geven.

Weenen, 17 Maart.

Het schijnt dat Hessen-Darmstadt slechts onder zekere geheim gehoudene voorwaarden, tot het Pruissische drie-koningen-verbond was toegetreden, en thans daarvan gebruik tracht te maken, om zich er weder van los te rukken. Ook hier schijnt de Russische en Oostenrijksche invloed werkzaam te zijn geweest, om aan Pruissen eenen bondgenoot te onttrekken. Indien Oostenrijk en Pruissen het niet wagen elkander openlijk door de wapens te bestrijden, dan geschiedt dit thans des te meer door de sluipwegen der diplomatie; ook daarin staat Rusland Oostenrijk getrouwelijk ter zijde.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam.

Anna Elisabeth, kapt. K. B. de Weerd, adres bij Gisius en Co. Sluit 22 dezer.

Amicitia, kapt. B. J. Wijgers, adres bij Gisius en Co. Sluit 22 dezer.

Jeantine, kapt. J. H. Renken, adres bij H. Degenhard. Sluit 25 dezer.

Anna Maria, kapt. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard. Sluit 25 dezer.

Susanna, kapt. G. D. Visser, adres bij J. J. Leijsner. Sluit Ultimo dezer.

Antonia, kapt. W. A. Hendriks, adres bij C. J. Leijsner.

Harlingen, kapt. R. L. Schaap, adres bij Gisius en Co.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.